

[Keld Andersen]

Keld Andersen (KF):

Jeg skal takke ministeren for svaret, som jeg er glad for – bortset fra det sidste med, at der ikke vil blive tale om udsættelse af fristen 1. april. Jeg vil godt i den forbindelse sige, at jeg allerede ved debatten i foråret, da vi jo drøftede en udsættelse af gennemførelsen af brandsikringskravene, stillede mig tvivlende over for, at man nu kunne nå at blive færdig til den 1. april 1978. Og selv om ministeren nu fortæller, at man har oplysninger i boligministeriet, der tyder på, at det kan lade sig gøre, så har jeg altså oplysninger, der går i anden retning, nemlig at man frygter, det ikke kan lade sig gøre.

Det er min opfattelse, at når vi her fra folketinget ved en lovgivning stiller krav til folk om, at der skal gennemføres visse foranstaltninger – i dette tilfælde brandsikringsforanstaltninger – inden for en bestemt dato, så må vi også sørge for, at disse mennesker får mulighed for at gennemføre disse foranstaltninger. Her tænker jeg bl. a. på levering af branddøre og finansiering af arbejdet. Når ministeren siger, at man har henvendt sig til to fabrikker, som oven i købet siger, at man har brandsikringsdøre på lager, så kan det godt være, det er de samme oplysninger, jeg har fra en fabrik, for de går også på, at man har brandsikringsdøre på lager. Men det er ikke de brandsikringsdøre, der hedder BD 60. Boligministeren ved som fagmand på området godt, hvad det er for døre, jeg taler om, når jeg benævner dem BD 60. Derimod er der ikke problemer med BD 30, men det er altså heller ikke dem, man i alt væsentligt står og mangler. Man mangler altså disse døre. Boligministeren siger videre, at man har opfordret grundejerne til at lave en planlægning for arbejdet, således at det kan gennemføres. Jeg vil gerne sige til ministeren, at det er netop på grundlag af denne planlægning, jeg nærer tvivl om, hvorvidt man kan nå at gennemføre disse brandsikringer til den 1. april. Jeg vil gerne bede boligministeren om at uddybe det lidt nærmere med disse sandsynligheder og disse tal, som boligministeren nævnte, og eventuelt stille mig i udsigt, at man vil foretage sig noget, hvis boligministeren gennem disse undersøgelser – ligesom jeg – bliver overbevist om, at vi ikke kan overholde fristen den 1. april.

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg vil godt lige uddybe oplysningerne om dørforsyningen, hvilket tiden ikke tillod mig i første omgang.

Det ligger sådan, at de dørfabrikker, vi har spurgt – og som altså er dem, der har lang tid den største del af produktionen herhjemme – maksimalt har en leveringstid på 6 uger, hvilket en langtidsplanlægning let skulle kunne opfange. Men dertil kommer, at man har en ret stor produktion af døre i de kvaliteter, som man skal bruge til brandsikring; det er døre, som seriefremstilles, i massefabrikation altså, men som kan tilpasses på stedet. Derfor gælder undskyldningen om disse lange leveringstider for specialtilpassede døre, som man ellers måske med rette kunne holde sig til, altså ikke for grundejerne.

Derudover vil jeg godt lige gøre den bemærkning, at vi også har spurgt nogle af de organisationer, der har med arbejderne at gøre, bl. a. Praktiserende Arkitekters Råd, som repræsenterer dem, der bistår med disse brandsikringsarbejder, og de giver udtryk for, at dér, hvor grundejerne har været fremme i ordentlig tid og altså været med i den planlægning, som der har været opfordret til, vil der ikke blive vanskeligheder med at blive færdig. Men det er samtidig deres indtryk, at mange grundejere er gået overordentlig sent i gang med at få deres planlægning bragt i orden, sådan at de kunne få gjort tingene færdig inden for fristen.

Jeg ser altså ingen saglig begrundelse for, at nogle skulle kunne komme og sige – i hvert fald ikke i al almindelighed –: det kunne vi ikke få færdigt til tiden.

Jeg har i forbindelse med tidligere spørgsmål her for nogle uger siden svaret vedrørende selve arbejdskraftsspørgsmålet, hvor der heller ikke skulle være problemer.

Keld Andersen (KF):

Jeg er enig med ministeren i, at det drejer sig ikke om de grundejere, som har sinket igangsætningen og dermed kommer ud for problemer. Dem synes jeg ikke vi skal ændre lovgivningen for, for de kunne være gået i gang til tiden. Dem, jeg taler om, er alene dem, der netop er gået i gang med den planlægning til tiden, som boligministeren taler om, og hvor planlægningen på grund af disse